

РЕШЕНИЕ

№ 4916

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3741** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП, [населено място], чрез юрисконсулт Р. срещу решение /без номер/ от 25.02.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 11065/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 106 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 72-0187900/07.03.2012 г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП, [населено място].

С оспореното НП на [фирма], [населено място] на основание чл. 185, ал. 2, във връзка с ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева, за неизпълнение на законово задължение по чл. 42, ал. 1, т. 3, във връзка с § 59, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че по време на проведеното административно производство е установено безспорно неизпълнение на законово задължение от страна на санкционираното дружество. Същото не е съхранявало контролните ленти от въведените в експлоатация в стопанисвания от него обект фискални устройства. Инвокирани са доводи, че е безспорно установено, че процесните фискални

устройства имат контролни ленти на хартиен носител, а не на електронен. По силата на § 59, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, до изтичането на сроковете за изпълнение на изискванията за дистанционна връзка с НАП, по отношение на изискванията към контролната лента се прилага досегашния ред. Представянето на контролните ленти на по-късен етап не дерогира задължението те да се съхраняват в обекта, каквото е изискването на чл. 42, ал. 1, т. 3.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт Л., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адвокат С., който оспорва жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. Първоинстанционният съд е приел, че на 03.12.2011 г. длъжностни лица при ТД на НАП, [населено място] извършили проверка на търговски обект - клуб „N. F.”, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], при която било установено, че търговецът не е изпълнил задължението си да съхранява в търговския обект контролните ленти от въведените в експлоатация фискални устройства в тримесечен срок /от 03.09.2011 г. до 02.12.2011 г./ от отпечатване на последната касова бележка. На 15.12.2011 г. в на ТД на НАП са представени контролните ленти на посочения ЕКАФП за период 04.10.2011 г. - 10.11.2011 г., като не са представени контролни ленти за периодите 03.09.2011 г. - 03.10.2011 г. и 11.11.2011 г. - 03.12.2011 г.

Гореизложеното е мотивирало органите на приходната администрация да приемат, че дружеството не е изпълнило задълженията си по чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, поради което на 18.01.2012 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ 72-0187900, връчен на представител на сочения за нарушител, който го е подписал със забележка, че ще представи възражение. В законоустановения 3-дневен срок писмено възражение не е представено.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, съобразявайки събраните доказателства е намерил, че дружеството е изпълнило законовите си задължения, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение на 11.03.2013 г., получено от главен специалист Н.. Жалбата е подадена чрез СРС на 25.03.2013 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е

подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Направените правни изводи не се опровергават от доводите, изложени в касационната жалба. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалия доказателствен материал. Заключениета на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН, но фактическите констатации, описани в него, са в противоречие със събраните по делото гласни и писмени доказателства. В жалбата по никакъв начин не се коментира главния довод на съда, послужил му като основание за отмяна на НП, а именно, че при констатирането на множество нарушения е следвало, според изискванията на чл. 18 от ЗАНН, да наложат отделни наказания за всяко от тях, а не общо, каквото е направено в случая. Само на това основание процесното НП подлежи на отмяна.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 25.02.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 11065/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 106 състав.

Решението е окончателно.